

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

Factor Affecting the Professional Learning Community of School

Under Chainat Primary Educational Service Area Office

นพรัตน์ ชัยมงคล¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สายทิพย์ ยะฟู² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทวัช นุนารัต³

Nopparat Chaimongkol¹ Asst. Prof. Dr.Saythit Yafu² Asst. Prof. Dr.Nuntawat Nunart³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา 2) ศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา 4) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครู จำนวน 320 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.89 และ 0.73 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.23)
2. ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.27)
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ ส่งผลกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กันทางบวก ($r_{xy}=0.63$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01
4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน ด้านบรรยากาศในการทำงาน และด้านการจูงใจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมเท่ากับ 0.66 สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 43 สร้างสมการพยากรณ์ได้ดังนี้ สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ $Y' = 1.07 + 0.23(X_3) + 0.28(X_4) + 0.13(X_2) + 0.10(X_5)$ สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐาน $Z = 0.29(Z_3) + 0.27(Z_1) + 0.18(Z_2) + 0.10(Z_5)$

คำสำคัญ: ปัจจัยที่ส่งผล การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

¹นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ สำนักงานเทศบาลตำบลนางลิ้อ

¹Educator Practitioner Level office of the Nanglue Municipality

^{2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{2,3}Course teacher in Master of Education Program in Educational Administration Nakhon Sawan Rajabhat University

*ผู้ติดต่อ, นพรัตน์ ชัยมงคล อีเมล: Aiwnc46@gmail.com

รับเมื่อ 2 ตุลาคม 2564 แก้ไข 22 พฤศจิกายน 2564 ตอปรับ 24 พฤศจิกายน 2564

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study the level of the factors affecting professional learning community of school 2) to study the level of professional learning community of school 3) to study the relationship between factors affecting the professional learning community of school and 4) to create the prediction equations of factors affecting professional learning community of School. The sample consisted of 320 school directors and teacher. The research factors affecting professional learning community of school tool used was 5 point rating scale questionnaire, with a reliability coefficient of 0.89 and 0.73. The statistics used were percentage, mean, standard deviation, Pearson correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

The research findings were as follows:

1. Overall, the factor affecting professional learning community of School was at high level. ($\bar{X}=4.48$, S.D.=0.23)
2. Overall, the level of the professional learning community of school was at high level. ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.27)
3. The relationship between the factors affecting professional learning community of School and professional learning community was the positive relationship at high level ($r_{xy}=0.63$) with statistically significant at .01.
4. By using multiple regression analysis, the factors affecting professional learning community of School were instructional leadership, structure and system of work, working climate and motivation at the .01 level of significance. The cumulative correlation coefficient was at 0.66. The prediction of professional learning community of School was 43 percent and can be written in a prediction equation as follows: The predicting equation of raw scores was: $Y' = 1.07 + 0.23(X_3) + 0.28(X_1) + 0.13(X_2) + 0.10(X_5)$ The predicting equation of standard scores was: $Z = 0.29(Z_3) + 0.27(Z_1) + 0.18(Z_2) + 0.10(Z_5)$

Keywords: Factor Affecting Professional Learning Community, Factor Affecting Professional Learning Community

ภูมิหลัง

ปัจจุบันเป็นยุคที่โลกมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ของทุกภูมิภาคของโลกเข้าด้วยกัน กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 จึงส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตในสังคมอย่างทั่วถึง ประเทศไทยมีการปฏิรูปการศึกษามาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาเพิ่มขึ้นทุกปี ในทางตรงกันข้ามนั้นผลการประเมินคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยจากสถาบันวิชาการในระดับชาติและในระดับนานาชาติบ่งชี้ว่าคุณภาพการศึกษาของไทยตกต่ำซึ่งปัจจัยที่ทำให้ผลประเมินออกมาในลักษณะนี้เกิดจากหลายสาเหตุด้วยกัน และปัจจัยหนึ่งในนั้นคือ “ตัวครูผู้สอน” ที่จำเป็นต้องพัฒนาให้วิธีการสอนเหมาะสมกับยุคสมัย และเท่าทันโลกเพราะครูถือเป็นบุคคลหรือกลไกสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาของระบบการศึกษาของประเทศไทยประสบความสำเร็จ ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จึงไม่ได้มีไว้สำหรับผู้เรียนเท่านั้นแต่ในความเป็นจริงแล้วมีไว้พัฒนาครูและบุคลากรด้วย เป้าหมายเพื่อสร้างคนให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ สามารถเรียน ทำงานและใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2560, หน้า 3)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กำหนดรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาแนวใหม่เพื่อนำไปสู่ความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยมีเจตนารมณ์ให้มีการกระจายอำนาจทางการบริหารจัดการศึกษาทั้งภารกิจอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจในการบริหารงานจากกระทรวงลงสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาโดยตรงซึ่งการกระจายอำนาจทางการศึกษาจะช่วยให้การศึกษามีประสิทธิภาพสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรมของท้องถิ่นเสริมสร้างการมีความสามารถการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในกระบวนการตัดสินใจอันจะนำไปสู่อุดมการณ์ของประชาธิปไตยซึ่งเป็นระบบโครงสร้างที่ใกล้ชิดประชาชนมากกว่าไปร่องใส่งกว่ามีโอกาสตรวจสอบได้มากกว่าระบบรวมอำนาจอยู่ที่ศูนย์กลางโดยให้ความสำคัญกับการมีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติการศึกษานั้นนับว่าเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในประเทศนั้น ๆ เพราะเมื่อสามารถพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์เข้าสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้แล้วบุคลากรที่มีคุณภาพทางการศึกษาเหล่านี้จะเป็นพลัง ขับเคลื่อนในการพัฒนาประเทศทั้งด้านสังคมเศรษฐกิจและการเมืองต่อไป ในขณะที่บุคลากรกำลัง ศึกษาอยู่นั้นเขาจะได้รับการพัฒนาความรู้ความคิดความประพฤติทัศนคติ ค่านิยมและคุณธรรมของบุคคลเพื่อให้เป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ ดังนั้นการพัฒนาประเทศก็ย่อมจะทำให้ สะดวกราบรื่นได้ผลที่แน่นอนและรวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, หน้า 1)

กระทรวงศึกษาธิการได้มอบนโยบาย ให้กับคณะกรรมการดำเนินงานในการประชุมเชิงปฏิบัติการเตรียมการอบรม Professional Learning Community (PLC) ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีแนวทางส่งเสริมให้มีการอบรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพให้กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งแนวคิดของกิจกรรม คือ การนำคนมาอยู่รวมกันเกิดการเรียนรู้และแบ่งปันความรู้กัน ระหว่างผู้เข้าร่วมอบรมจนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนา อย่างไรก็ตามเพื่อไม่ให้เป็นการเพิ่มภาระให้กับครูและไม่ให้เกิดการใช้เวลาในการอบรม คู่มือการอบรมการขับเคลื่อนกระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” ผู้ลศึกษาในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามากจนกระทั่งครูไม่มีเวลาสอนเด็กในชั้นเรียน จึงจะกำหนดให้ครูสามารถนำชั่วโมงการอบรมไปรวมกับจำนวนชั่วโมงการสอนหนังสือที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการเลื่อนวิทยฐานะ ตามหลักเกณฑ์ใหม่ ที่จะประกาศใช้ในเร็ว ๆ นี้ได้ด้วย นอกจากนี้การอบรมถือเป็นการพัฒนาบุคลากรโดยเริ่ม จากล่างขึ้นบน (Bottom Up) อย่างแท้จริงแทนที่จะสั่งการจากส่วนบนลงมาซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดของการอบรม อยู่ที่การเรียนรู้ (Learning) กล่าวคือ ผู้เข้าอบรมต้องรู้ว่าวันนี้ได้เรียนรู้และแบ่งปันความรู้ อะไรบ้าง และจะทำอย่างไรให้ความรู้จากกิจกรรมส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาของเด็ก ไม่ใช่ดำเนินถึงวิทยฐานะเพียงอย่างเดียว แต่วิทยฐานะเป็นเพียงรางวัลตอบแทนว่า ครูมีความเก่งแค่ไหน ซึ่งการอบรมต้องมีเกณฑ์ตัวชี้วัดที่ชัดเจนโดยจะมีผู้ประเมินการอบรม เช่น อาจจะให้ศึกษานิเทศก์สุ่มตรวจการจัดอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ” ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการยังได้กล่าวด้วยว่าบางคนเป็นครูที่สอนเก่งแต่อาจยังไม่มีผลงานก็ได้ อีกทั้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของ ก.ค.ศ. ก็ไม่มีข้อใดระบุให้ครูต้องจัดทำผลงานทางวิชาการที่มีลักษณะ เหมือนวิทยานิพนธ์เพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ดังนั้นหากจะพิจารณาว่าครูคนใดเก่งก็ต้องไปดูว่านักเรียนเก่งได้อย่างไร ครูจึงจำเป็นต้องมีประสบการณ์ และมีชั่วโมงการสอนที่อยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐาน พร้อมกับมีการพัฒนาอบรมด้วยตนเองตามหลักสูตร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560, หน้า 1)

จากการศึกษาของ Hord ได้อธิบายถึงผลดีที่เกิดขึ้นแก่ครูผู้สอน ในการศึกษาเรื่องการพัฒนาและปรับปรุงชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างมืออาชีพ พบว่า ครูผู้สอนส่วนใหญ่รู้สึกโดดเดี่ยวในการทำงานน้อยลงผูกพันต่อพันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียนมากขึ้นและกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติให้บรรลุพันธกิจขององค์กรรู้สึกรับผิดชอบเป็นกลุ่มต่อพัฒนาการของผู้เรียนเกิดพลังในการเรียนรู้ที่ส่งผลให้การสอนในชั้นเรียนมีผลดียิ่งขึ้นคือค้นพบความรู้ใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสอนและตัวผู้เรียนที่ไม่เคยสังเกตมาก่อนเข้าใจเนื้อหาสาระได้แตกฉานยิ่งขึ้นและตระหนักถึงบทบาทในการสอนที่จะช่วยให้

ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีที่สุดตามเกณฑ์ที่คาดหวังรับทราบข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นต่อวิชาชีพได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว อันส่งผลดีต่อการปรับปรุงพัฒนาวิชาชีพของตนเพิ่มขวัญและกำลังใจต่อการปฏิบัติงานลดอัตราการลาหยุดงานปรับการ สอนให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนอย่างรวดเร็วสำหรับผลดีที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน พบว่า ผู้เรียนมีอัตราการตกซ้ำชั้น ลดลงการขาดเรียนน้อยลง มีผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างเด่นชัด ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และการอ่าน (Hord, 1997, p. 1)

สำหรับประเทศไทย โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา ได้นำแนวคิดการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปใช้ที่ โรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา และให้สัมภาษณ์ไว้ในเว็บไซต์ของโรงเรียนลำปลายมาศพัฒนา สรุปได้ว่าโรงเรียนลำปลาย มาศพัฒนาจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานหรือ ซึ่ง PBL เป็นรูปแบบของการเรียนรู้ที่จะพัฒนาทักษะใหม่ อันจำเป็นในอนาคตและการจะพัฒนานวัตกรรมนี้ ขึ้นมาได้ต้องเกิดจากการทำงานจริงแล้วมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน หรือที่เรียกว่า (PLC) การเรียนรู้วัฒนธรรม (PBL) นี้จะพบว่าเวลาทำงานครูคนใดทำได้ อะไรใช้หรือไม่ใช้ ครูรวมกลุ่มด้วยกัน แลกเปลี่ยนกัน ซึ่งทุกคนต้องการความเข้าใจทั้งหมดด้วยกันนอกจากนี้ยังรวมถึงบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ซึ่งจะต้องให้ ความสำคัญต่อการพัฒนาครู ผู้บริหารจึงมีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการทำงานด้วยการบริหารชี้ทางให้ถูกต้อง โดยอาศัยทักษะ การสร้างภาพในสมองชั้นสูง (วิเชียร ไชยบัง, 2560, หน้า 1)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท เป็นหน่วยงานทางการศึกษามีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุน และบริหารจัดการศึกษา เพื่อให้ประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงเสมอภาค เท่าเทียม และมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา จึงดำเนินงานเพื่อสนองนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และสนอง กลยุทธ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาการศึกษาแก่นักเรียนของโรงเรียน ในสังกัด อย่างเต็มศักยภาพ มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ซึ่งยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการส่งเสริม พัฒนาครูและบุคลากร ทางการศึกษา เป็นอีกยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายกระทรวงศึกษาธิการในการให้โรงเรียนดำเนินโครงการ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และพัฒนาบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท, 2560, หน้า 1)

จากการศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้วิชาชีพ พบว่าการให้ชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารขับเคลื่อนโรงเรียนนั้นเป็น แนวทางที่มีประสิทธิภาพและส่งผลดีต่อการ พัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นการยกระดับการศึกษา ทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนให้ทัดเทียมกับสากล เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้แห่งอนาคต อีกทั้งเป็นการปฏิรูปครูและบุคลากรทางการศึกษาให้เห็นความสำคัญของการ ออกแบบการ จัดการเรียนการสอนและประเมินผลผู้เรียน ให้ตรงตามความต้องการของตนเอง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจ ที่จะศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ว่ามีปัจจัยใดบ้าง และปัจจัยต่าง ๆ เหล่านั้น มีประโยชน์ต่อการส่งผลต่อการเป็นชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาในระดับมากน้อยเพียงใด การวิจัยครั้งนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหาร บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพเป็นประโยชน์ต่อ สถานศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในอนาคตสืบต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท

2. ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท มีความสัมพันธ์กันทางบวก

4. มีตัวแปรพยากรณ์อย่างน้อย 1 ปัจจัย สามารถทำนายการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท

ความมุ่งหมายของการวิจัย

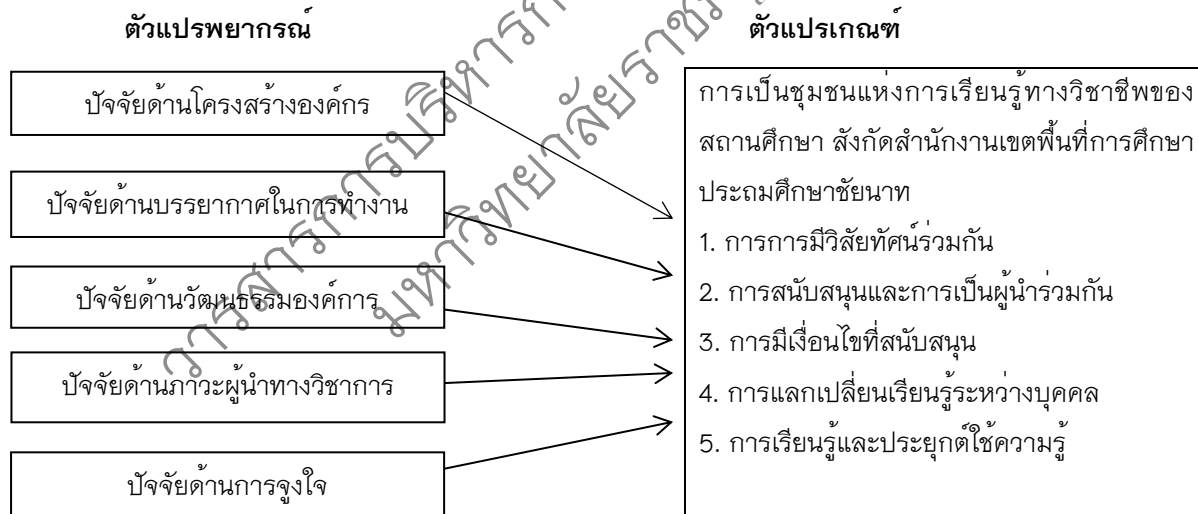
1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท

2. เพื่อศึกษาระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท

4. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชั้นนาท จำนวน 1,824 คน จาก 177 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารและครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชัยนาท จำนวน 320 คน ได้จากการเปิดตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) โดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยผู้วิจัยได้กำหนดโครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท 5 ด้าน ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตอนที่ 3 แบบสอบถามที่เกี่ยวกับการเป็นชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5 ด้าน ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือรับรองจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารและครูที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย
2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาให้กลุ่มเป้าหมายในระหว่างวันที่ 22 กรกฎาคม – 5 สิงหาคม พ.ศ. 2564 โดยส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังกลุ่มตัวอย่าง โดยแนบเอกสารที่อธิบายถึงจุดประสงค์ของการวิจัยและชี้แจงถึงการตอบข้อมูลให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจ
3. กลุ่มเป้าหมายส่งแบบสอบถามกลับคืนมาทางไปรษณีย์ จำนวน 320 ฉบับ ครบถ้วนตามกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด คิดเป็นร้อยละ 100
4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดอย่างละเอียดก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. การวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. วิเคราะห์ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลกับเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ด้วยค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson correlation coefficient)
5. วิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ในการสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ระหว่างตัวแปรพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์ โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ แบบขั้นตอน (Stepwise multiple regression analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร การปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยด้านการจูงใจ ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน และปัจจัยด้านบรรยากาศในการทำงาน

2. ระดับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล ด้านการเรียนรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ ด้านการมีเงื่อนไขสนับสนุน ด้านการมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน และด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำร่วมกัน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท คือ ด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน ด้านบรรยากาศในการทำงาน ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ และด้านการจูงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวก ($r_{xy}=0.63$) กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($r_{xy}=0.57$) ด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน ($r_{xy}=0.55$) ด้านด้านบรรยากาศในการทำงาน ($r_{xy}=0.47$) อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ คือ ด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ ($r_{xy}=0.39$) ด้านการจูงใจ ($r_{xy}=0.38$)

4. การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์ การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน ปัจจัยด้านบรรยากาศในการทำงาน และด้านการจูงใจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ร่วมกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมเท่ากับ 0.66 สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 43 ($R^2=0.43$) สร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ได้สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ $Y' = 1.07 + 0.23(X_3) + 0.28(X_1) + 0.13(X_2) + 0.10(X_5)$ และสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน $Z = 0.29(Z_3) + 0.27(Z_1) + 0.18(Z_2) + 0.10(Z_5)$

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ผู้วิจัยอภิปรายประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท โดยรวมและรายด้านส่งผลอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ ปัจจัยด้านการจูงใจ ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน และปัจจัยด้านบรรยากาศในการทำงาน มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านโครงสร้างองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ สถานศึกษามีการ กำหนดนโยบายการบริหารสถานศึกษาได้อย่างชัดเจนเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกัน โดยผู้บริหาร มอบหมายภาระหน้าที่ที่สอดคล้องกับนโยบายสถานศึกษาให้กับครูได้แบ่งงานกันทำตาม ความสามารถของแต่ละบุคคลภายใต้ระเบียบข้อบังคับของการทำงาน

ที่ถูกต้อง และมีการกระจายอำนาจให้มีการควบคุมดูแลตามสายบังคับบัญชาตามลำดับชั้น โดยมีผู้บริหารสถานศึกษามีอำนาจ สูงสุดในการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัย ชันยพร บุญรักษา (2553, หน้า 25) ที่พบว่า โครงสร้างองค์กรของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากปัจจัยโครงสร้างสถานศึกษาเป็นผลสืบเนื่องมาจาก พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งได้ กระจายอำนาจการบริหารไปสู่สถานศึกษา ทำให้โครงสร้างสถานศึกษามีการปรับเปลี่ยนจากเดิมมี โครงสร้างการบริหารที่ลดขั้นตอน สะดวก คล่องตัว การมอบหมายงานและความรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงาน จัดงานให้ตรง ความสามารถของบุคลากร

1.2 ด้านบรรยากาศในการทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ การมีสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการเรียนรู้และปฏิบัติงาน การสร้างบรรยากาศการทำงาน ให้ครูมีความรักผูกพันต่อสถานศึกษาและเพื่อนร่วมงาน ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม นำนวัตกรรมหรือแนวคิดใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาพในกาทำงานมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา ทองทวีชัยยศ (2560, หน้า 85) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในด้านบรรยากาศการทำงานอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.3 ด้านวัฒนธรรมองค์กร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารและครูสร้างเป้าหมายร่วมกันในการสร้างสถานศึกษาให้เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีการส่งเสริมให้ครูมีความผูกพันต่อสถานศึกษาและมีทัศนคติที่ดีต่อการทำงาน สนับสนุนให้จัดกิจกรรมการมีส่วนร่วมของคณะครูในสถานศึกษา และกิจกรรมการมีส่วนร่วมกับชุมชนใกล้เคียงสถานศึกษาเพื่อเกิดปฏิสัมพันธ์ที่ตรงระหว่างสถานศึกษาและชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัย เสาวคนธ์ ฉัตรวิไล (2561, หน้า 45) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่าปัจจัยในด้านวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับมาก

1.4 ปัจจัยด้านภาวะผู้นำทางวิชาการ โดยภาพรวมมีผลอยู่ในระดับมาก การที่ผู้เรียนจะเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดีได้นั้น ย่อมมีผลมาจากผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง โดยผู้บริหารและครูร่วมกัน กำหนดหลักสูตรที่มุ่งเน้นสมรรถนะผู้เรียนด้านวิชาการ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ ตามมาตรฐานของสถานศึกษา มีการเปิดโอกาสให้ครูเข้ารับการพัฒนาทางวิชาการและส่งเสริมการทำผลงานด้านงานวิชาการและเผยแพร่ ตลอดจนมีการนิเทศติดตามผลตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานของครู วิรัชดา ทานิล (2560, หน้า 98) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ในด้านภาวะผู้นำทางวิชาการอยู่ในระดับมาก

1.5 ปัจจัยด้านการจูงใจ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากซึ่งการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้บุคลากรเกิดขวัญและกำลังใจนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ซึ่งผู้บริหารควรให้การแนะนำการยกย่องชมเชยการให้รางวัล และจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมเพื่อให้คณะครูปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จสอดคล้องกับงานวิจัย เสาวคนธ์ ฉัตรวิไล (2561, หน้า 43) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ในด้านการจูงใจอยู่ในระดับมากเช่นกัน

2. การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่า โดยรวมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นนโยบายที่สำคัญของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ) ที่สถานศึกษามีการดำเนินการ และเมื่อพิจารณาในหลายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคคล ซึ่งสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครูได้มีโอกาสแบ่งปัน และแลกเปลี่ยนแนวคิดเทคนิควิธีการสอนระหว่างกันอย่างเปิดเผย

มีการพูดคุยปรึกษาหารือร่วมกัน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับในการปรับปรุงคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนต่อไปซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย โกลินทร์ ศรีบุรินทร์ (2558, หน้า 12) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3 โดยภาพรวมการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุดที่ใช้ในการพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน ปัจจัยด้านบรรยากาศในการทำงาน และปัจจัยด้านการจูงใจ เป็นปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ร่วมกัน มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณสะสมเท่ากับ 0.66 สามารถ พยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 43 ($R^2 = 0.43$) และสร้างสมการพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้ $Y = 1.07 + 0.23(X3) + 0.28(X1) + 0.13(X2) + 0.10(X5)$

ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร พบว่า เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแต่ละองค์กรมีการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี ซึ่งจะส่งผลให้ทิศทางในการทำงานของพนักงานเป็นไปอย่างชัดเจนและเหมาะสม นำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานที่มากขึ้น นอกจากนี้วัฒนธรรมองค์กรยังช่วยปลูกฝังทัศนคติที่พนักงานมีต่อองค์กรเพราะเป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดพฤติกรรม หรือแบบอย่างของผู้ที่ประสบความสำเร็จในองค์กร และยังทำให้พนักงานเห็นภาพที่ชัดเจนว่าคนแบบไหนที่เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมกับองค์กรของเรา หรือควรประพฤติปฏิบัติตัวไปในทิศทางไหนให้เกิดความเหมาะสมที่สุด วัฒนธรรมองค์กรที่มีความชัดเจน จะช่วยดึงดูดคนที่เหมาะกับองค์กรนั้น ๆ ให้เข้ามาร่วมงาน และยังช่วยคัดกรองให้เราได้เห็นว่า คนแบบไหนที่ช่วยนำพาให้องค์กรประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ เสาวคนธ์ ฉัตรวีไล (2561, หน้า 84) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ในด้านวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับมาก และวิรัชดา ทานิล (2560, หน้า 63) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2 ปัจจัยในด้านวัฒนธรรมองค์กร อยู่ในระดับมากเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การที่ผู้บริหารและครูมีการสร้างเป้าหมายร่วมกันในการ สร้างสถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพอยู่ในอันดับสูงสุด ซึ่งบ่งบอกถึงความร่วมมือร่วมใจในการวางเป้าหมายร่วมกันของผู้บริหารสถานศึกษาและครู เพื่อขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ไปสู่การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยสมบูรณ์บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ร่วมกันกำหนดไว้

1.2 มีปัจจัยจำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์กร ปัจจัยด้านโครงสร้างและระบบการทำงาน ปัจจัยด้านบรรยากาศในการทำงาน และปัจจัยด้านการจูงใจ เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรให้มีความเข้มแข็ง และมีการกำหนดเป้าหมายการทำงานที่ชัดเจน สร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้และปฏิบัติงาน และมีการสร้างแรงจูงใจ

ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ครูเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาแต่ละแห่ง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย ครั้งต่อไป

2.1 การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ด้านการสนับสนุนและการเป็นผู้นำ ร่วมกัน อยู่ในอันดับสุดท้าย ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเห็นควรทำ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีภาวะผู้นำร่วมกันของครูใน สถานศึกษา

2.2 เนื่องจากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านการจูงใจ มีค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพน้อยที่สุด ดังนั้น ในการทำวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเห็นควรทำ เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผล ต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของครูในสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- โกสินทร์ ศรีบูรินทร์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- จักรพันธ์ รัตนเพชร.(2558). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
- ฉันทพร บุญรักษา. (2553). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัด องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- นงพงา พิชัย. (2562). แนวทางพัฒนาปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
- वासนา ทองทวีชัยยศ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูในสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
- วิรัชดา ทานิล. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- สหรัฐ เต็มวงษ์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- เสาวคนธ์ ฉัตรวิไล. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เอกพล อยู่ภักดี. (2559). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 30. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 5(2), 36 – 45